

ଗୋଟିଏ ପିଲା ପାଇଁ

ଡ. ଛାୟାକାନ୍ତ ଷଡ଼ଙ୍ଗ

‘ତ୍ୟମେବ ଜୟତେ’ ଓ ‘ସତ୍ୟବଦ’ ହେଉଛି ଉପରିଷଦର ବାଣୀ । ମନୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ସତ୍ୟ କଥନକୁ ଧର୍ମାଚରଣର ଲକ୍ଷଣ ଭାବରେ ଗ୍ରୁହଣ କରାଯାଇଛି । ମନୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ‘ସତ୍ୟ ବୁଦ୍ଧାର ପ୍ରିୟ ବୁଦ୍ଧାର ନ ବୁଦ୍ଧାର ସତ୍ୟମପ୍ରିୟମ/ ପ୍ରିୟ ଚନାନ୍ତମ ବୁଦ୍ଧାର ଏଷ ଧର୍ମ ସାନନ୍ଦମ । ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ କୁହୁ, ପ୍ରିୟ କଥାକୁହୁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଅପ୍ରିୟ ତାହା କୁହୁ ନାହିଁ । ପୁନଃ ପ୍ରିୟକଥା କହିବାକୁ ଯାଇ ଅସତ୍ୟ କୁହାନାହିଁ । ସବୁବେଳେ ସତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରକ୍ଳେ ପାଇଁ ପ୍ରିୟ ନ ହୋଇପାରେ । ଏଷୁ ମନୁ ଅନ୍ୟର ସହିତ ସାଧନ କରୁଥିବା ଭଲି ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟକୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଅସତ୍ୟ କହିବା ଲାଗି ମଧ୍ୟ ମନା କରିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ ସବୁବେଳେ ସତ୍ୟ । ତାହା ପ୍ରିୟ ହୋଇପାରେ, ଅପ୍ରିୟ ବି ହୋଇପାରେ । ଏଷୁ ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ବାରଣ କରି ମନୁ ସତ୍ୟ ଉପରେ କୁଠାଯାତ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇପାରେ । ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵିଷ ଲେଖକ ମନୋଜ ଦାସଙ୍କ ଭାଷାରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ । “ସତ୍ୟକୁ ଏକ ନିଷ୍ଠାର ବା ଅଚେତନ ସ୍ଵତ୍ର ଭାବରେ ପ୍ରଯୋଗ କରାଯାଇପାରେନା । ସତ୍ୟ ଚେନତା ନିର୍ଭର ଶଙ୍କି । ଆମ ଚେତନା କୌଣସି ଲୌହବଳ୍ପ ଭିତରେ ଆବର୍ହ କୁହେଁ । ତାହା ଗତିଶୀଳ ତଥା ପ୍ରଗତିଶୀଳ ସତ୍ୟ ଯେହେତୁ ଚେତନା ନିର୍ଭର, ତେଣୁ ତାହା ଗତିଶୀଳ ତଥା ପ୍ରଗତିଶୀଳ ହେବା ଅନିବାର୍ୟ ।” ଆମେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟବୋଧରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ତା’ର ଭିତ୍ତି ହେଲା ଆମେ ଦ୍ୱାଦୟଜ୍ଞମ କରୁଥିବା ଏକ ସତ୍ୟ । ଦୁଃଖ ଆସନ୍ତାକାଳି ଆମେ ସେହି ସତ୍ୟରୁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରୁ ଓ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ମହାତର ସତ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶାଳ ହୋଇପାରୁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରୁରତେ ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନଶାଳ କୁହେଁ । ମାତ୍ର ସାମାଜିକ ପ୍ରୁରତେ ସତ୍ୟ ଗତିଶୀଳ କାରଣ ଆଜନକାନୁନ, ପରମାର ଓ ନାତନିଯମ ସାମାଜିକ ସତ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଓ ଏପରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନଶାଳ । ଶ୍ଵାନ କାଳ ପାତ୍ର ଭେଦରେ ସାମାଜିକ ସତ୍ୟ ଲିପି ରହେ ନାହିଁ । ଥରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଛାତ୍ର ଏକ ଗନ୍ଧବ୍ୟପ୍ଲାନ୍ ଯିବା ବାବରେ ଜଣେ ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ଘରେ ଥିତିଥୁ ହେଲେ । ଭଦ୍ରଲୋକ ପୋଷିଥାନ୍ତି ଅନେକ କୁକୁତ୍ତା । ରାତିରେ ମହୁସ୍ଵାମୀ ତାଙ୍କ ପରିବରକରୁ କହୁଥାନ୍ତି ଏହି ଧଳା କାମରେ ଆସୁନାହା । ତାହା ଆଜ କାଦବେ । ଶିକ୍ଷକ ଗୁହସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରି ଛାତ୍ରକୁ କହିଲେ, ‘ବୁଝିଲୁ, ଯାହା କାମରେ ଆସୁନାହିଁ ତା’ର ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ’ ଛାତ୍ରଜଣଙ୍କ ଏହାକୁ ନାପିବାଣୀ ଭାବରେ ମନେରଖୁଲା । ପରଦିନ ଉତ୍ସବ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଛାତ୍ର ବଣ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥାନ୍ତି । ଦଳେ କାରୁଣୀଆଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ପୁନାବ କହୁଥାଏ, ‘ଏହି ଗଛଟି ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବଢ଼ିଛି ଯିବା, କିନ୍ତୁ କୌଣସି କାମରେ ଆସି ନାହିଁ । ଏହାକୁ କାଟ ନାହିଁ’ । ଛାତ୍ରଟି ଏହା ଶୁଣି ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଚାରିଲା “ଆପଣ ଗତ ରାତିରେ କହିଥୁଲେ, ଯାହା କାମରେ ଆସେ ନାହିଁ ତା’ର ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଆଜି ତ ଏହି ଗଛଟି କାମରେ ଆସୁ ନ ଥିବା କାରଣରୁ ବଞ୍ଚିଗଲା । ତା’ହେଲେ କେଉଁଟା ସତ୍ୟ ?” ଶିକ୍ଷକ କହିଲେ, “ବ୍ୟାବହାରିକ ସ୍ରୁରରେ ସତ୍ୟର ବହୁଦିଗି ଅଛି । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଗୁହସ୍ଵାମୀଙ୍କ କଥା ଯେପରି ସତ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ କାରୁଣୀଆମାନଙ୍କ ପୁନାବଙ୍କ କଥା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସତ୍ୟ । ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ ସତ୍ୟ ପ୍ଲିର ରହିପାରେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଆମ ନିଜ ଚେତନା ଅପରିପଦ୍ଧ ଆଇପାରେ । ଆମେ ସବୁବେଳେ ଅଞ୍ଚାନ ଅନ୍ତକାର ଭିତରେ ଦେଇ ଜୀବନସାତ୍ରୀ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିଛୁ । ଆମର ଅପରିପଦ୍ଧ ଚେତନାରେ କୌଣସି ଏକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଖୋଜି ଆମେ ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପଥର୍ଥି ଆଉ ତାହା ଯେ ନିଷ୍ଠାଯ ତିକ୍ତ ହୋଇଥିବ ସେଥା ଦୃଢ଼ତାର ସହ କହିବେବ ନାହିଁ । ଆଜି ଯାହା ଭ୍ରାତ ମନେରୁସ୍ତ, ଦିନେ ତା’ ପଲ୍ଲରେ ବି ସତ୍ୟ ଥିଲା । ବ୍ୟବହାରିକ ଜୀବନରେ ପ୍ଲାନ କାଳ ପାତ୍ର ଭେଦରେ ସତ୍ୟ ବଦଳିପାରେ ।”

ମନୁଙ୍କ ମତରେ ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟ କହିବିକୁ କୁଶାୟିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମହାତାରତରେ ବର୍ଷିତ କୌଣସି ରଖିଲୁ ଜୀବନର ଏକ ଘଣଶାକୁ ଝାରଣ କରାଯାଇପାରେ । ଦିନେ ଆଶ୍ରମରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ତପସ୍ୟ ଦେଖିଲେ କେତେଜଣ ପଥକ ଆଜିକି ହୋଇ ନିକଟପ୍ରମାଣ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ଆମ୍ବାଗୋପନ କରୁଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ତପସ୍ୟାଙ୍କ ପରାଇଲେ, ହେ ମହାମ୍ଭା ! କେତେଜଣ ପଥକ ଆପଣଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ନିକଟରେ ନୁହେଁ ଥିବାର ଆମେ ଜାଣ୍ବା । ଆପଣ ଦୟାକରି ସେମାନେ କେଉଁଠ କୁଠିଲେ କହିବେ କି ? ତପସ୍ୟ ସତ୍ୟକଥନକୁ

ଧମ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାରୁ ସେହି ଘନ୍ତାଆମା
ଅଙ୍ଗୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ । ଡ୍ରାମ୍‌ାନେ ପଥ୍ରକାମାନ
ସେବା ଟାଣିଆଶି ସେମାନଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରବ୍ୟ ହର
କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ତଥ୍ୟରେ ସ୍ଵରତ୍ର
ତଥ୍ୟା ଅବସ୍ୟ ସତ୍ୟ ପ୍ରତିନିଷ୍ଠା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ମା
ତଦ୍ବାରା ଅନେକ ନିରାହ ପୃଥିକ୍କ ମୁଖ୍ୟର କାଟ
ହେଲେ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସତ୍ୟ କଥନ କେବଳ ଏ
ଯାନ୍ତିକ ଉଚାରଣ ଥିଲା । ଏହାବ୍ରାରା କୌଣସି ମହାତ୍ମା
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧୁତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଶରଣାର୍ଥୀମାନ
ଜୀବନକୁ ବିପଦାପନ କରିଥିବା ସତ୍ୟ କଥନ କେବଳ
ବି ଗ୍ରହଣାୟ ହୋଇ ନ ପାରେ । ତଥ୍ୟା ସତ୍ୟ କ
ଧର୍ମାଚରଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଆୟୁଷତ୍ରୋଷ ଲାଗ
କରି ଥାଇପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଶୁଣ କର୍ମ ଓ ନିଷ୍ଠାଶାବ୍ଦ
ଅବଳମ୍ବିତ କର୍ମ ଧରି ଅଧିମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ ନାହିଁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଅନ୍ତରାଳରେ ନିଷ୍ଠିତ ଥିବା ଚେତନା
ଧରି ଅଧିର୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ମହାଭାରତର ବନପର୍ବତ
ସତ୍ୟର ସଂଜ୍ଞା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି କୁହାଯାଇଛି “ସତ୍ୟ
ଲୋକହିତଂ ପ୍ରୋକ୍ତଂ ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକହିତ ପାଇଁ ସାମାଜିକ
କୁହୁଯିବା ଉଚିତି ।” ତଥ୍ୟାଙ୍କ ସତ୍ୟ କଥନ ନିର
ଲୋକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିବାରୁ ତା
ଅଧିର୍ମ ପଦବାଚ୍ୟ ହେଲା ଓ ସେ ନରଦଶ ଭେଦ
କଲେ । ବେଳେବେଳେ ଉଚାରିତ ଶବ୍ଦରାଶି ମିଥ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତା ଭିତରେ ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠିତ ଥାଇପାରେ
ସେହିଭିତ୍ତି ମିଥ୍ୟା ଯଦି ଏକ ମହାଭାରତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧା
କରୁଥାଏ, ତାହା ଗ୍ରହଣାୟ ହୁଏ । ମନେପଡ଼େ ଏହି
କାହାଣୀ । ଜଣେ ତଥ୍ୟାଙ୍କ କୁଟୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି
ଜଣେ ତାକୁ । ସେ ସେଠି କୌଣସି ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରବ୍ୟ
ନ ପାଇ ଚାଲି ଯାଇଥିବା ବେଳେ ତଥ୍ୟା କହିଛେ
'ଶୁଣ ଆଜି ଜଣେ ଧନୀ ବସନ୍ତ ମୋତେ ସୁନାକେବଳ
ଦେଇଥିଲେ । ମୋର ସୁନା କ'ଣ ହେବ ? ତାକୁ ଖେ
ନେଇଯାଅ ।' ତାକୁ ତାକୁ ଖେଜି ପାଇଲା ଓ ପଚାରିଲା
'ଏହା ଖାଣି ସୁନା ତ ?' ତଥ୍ୟା ଉଚର ଦେଲେ 'ଏ
ନକଳି ସୁନା ।' ଥଥାପି ତାକୁ ତାକୁ ନେଇଗଲା
ପଚାରିଲା କରି ଜାଣିଲା ଯେ, ତାହା ଥିଲା ପ୍ରକଳ୍ପ
ଖାଣି ସୁନା, ତାକୁ ତଥ୍ୟାଙ୍କ ପାଖରେ ଆହୁତି ସେତୁ
ସୁନା ଥାଇପାରେ ଚିତାକରି ଆଶ୍ରମକୁ ଆସି ତଥ୍ୟା
ପଚାରିଲା, ‘ଆପଣଙ୍କ କିଏ କହିଲା ତାହା ନନ୍ଦ
ସୁନା ? ତାହା ତ ଖାଣି ସୁନା ।’ ମାତ୍ର ତଥ୍ୟା ଦେଖିଲେ
‘ତାହା ନକଳି ସୁନା ।’ ତୁ ଖାଣି ସୁନାରୁ କାହିଁ
ପାଇବୁ ? ତାକୁ ଉଚର ଦେଲା, ‘ସୁଖ ।’ ତଥ୍ୟା

କହିଲେ, ସୁନ୍ଦା କେବେ କାହାକୁ ସୁଣ ଦେଇ ନାହା । ଏଣୁ
ଏହା ଖାଣି ମୁହଁସେ । ଖାଣି ସୁନ୍ଦା ଅଛି ତୋ ନିଜ ଭିତରେ ।
ତା'ର ସନ୍ଧାନର ମାର୍ଗ ଜନ୍ମ । ଏହି କଥାପଦକ ତାଙ୍କୁ
ଏତେ ପ୍ରତିକିଳ କଲା ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ
ହେଲା ଅଧ୍ୟାତ୍ମ-ସନ୍ଧାନ । ସୁଲ୍ଲ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତପସ୍ତି ମିଛ
କହିଥୁଲେ, କାଶଣ ସୁନ୍ଦା ପ୍ରକୃତେ ଥିଲା ଅସଲି । ମାତ୍ର
ମୂଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାହା ଥିଲା ସତ୍ୟ, କାଶଣ ଜଣେ ତପସ୍ତି
ଦୃଷ୍ଟିରେ ସୁନ୍ଦା ଥିଲା ମୂଳ୍ୟହାନ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ଏହି
ମନ୍ତ୍ର କଥା ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଜୀବନଧାରାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିଦେଲା । ଏଣୁ ଶବ୍ଦ ଉଚାରଣ୍ଠୁ ସତ୍ୟ ମିଥ୍ୟା
ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ । ତା' ପଛରେ ନିଷିଦ୍ଧ ଥିବା ତେବେ
ଓ ମହାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ଧର୍ମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ନିର୍ମାଣକ ।

ବ୍ୟାବହାରିକ ଜୀବନରେ ସତ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରିୟ କଥା କହିବାକୁ ଯାଇ ଅସତ୍ୟ
କହିବାକୁ ବାଶଣ କରିଛନ୍ତି । ମିଥ୍ୟାକଥନ ମଣିଷର
କେବଳ ଚାରିତ୍ରି ଅଧ୍ୟପତନ କରେ ନାହିଁ । ତା'ର
ମାନସିକ ସ୍ଥାନ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କୁପ୍ରଭାବ ପକାଏ ।
୧୦୧୭ ମସିହାରେ ଗବେଷକ ଆନାଟି କେଳିଙ୍କ
ନେତୃତ୍ବରେ ପ୍ରାଚ୍ଵର ନୋତରଦାମ ଦିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ମିଛ କହିବାକୁ ପ୍ରଭାବ ସଞ୍ଚକରେ ଗବେଷଣା
କରାଗଲା । ଜଣାଗଲା ମିଥ୍ୟାକଥନ ହାରା ସ୍ଥାନ୍ୟ
ଭାଙ୍ଗିପଡ଼େ ଓ ସେହି ମିଥ୍ୟାକଥନ ଅଭ୍ୟାସ ତ୍ୟାଗ କରି
ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ପ୍ରିୟ କଲେ ସ୍ଥାନ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ
ହୁଏ । ଏହା ଅଧୁକାଂଶ ଲୋକଙ୍କ ଅନୁଭୂତିସିଦ୍ଧ ଯେ,
ଗୋଟିଏ ମିଥ୍ୟାକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଅନେକ
ମିଥ୍ୟା କହିବାକୁ ପଡ଼େ ଓ ଶେଷରେ ମାନସିକ ସମ୍ବଲନ
ହରାଇବାକୁ ପଡ଼େ । ପ୍ରକୃତରେ ସତ୍ୟ କହିବା ହେଉଛି
ଆମ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ମୌଳିକ ଧର୍ମ । ଆମେ ଯେତେବେଳେ
ମିଛ କହୁ ଆମର ସମ୍ବନ୍ଧ ସାବ୍ଦା ତାଙ୍କୁ ଅନୁମାଦନ
କରେ ନାହିଁ । ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମିଥ୍ୟା
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳନକାରୀ ଯନ୍ତ୍ର(ପଲିଗ୍ରାଫ୍) ପ୍ରୟୋଗ କଲେ
ସତ୍ୟ କଥାଟି ଧରାପଡ଼ିଯାଏ । ଏହା ପ୍ରମାଣ କରେ
ଯେ, ଆମର ଗୋଲିକ ଧର୍ମ ହେଉଛି ସତ୍ୟ କଥନ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଥ୍ୟାକଥନ ଏହି ଗୋଲିକ ଧର୍ମ ଉପରେ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଆୟାତ । ମିଥ୍ୟାକଥନ ମଣିଷର
ଗୋଲିକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଓ ମାନସିକ ସ୍ଥାନ୍ୟ
ଉପରେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ଥିବାରୁ ମନ୍ତ୍ର କହିଥୁଲେ,
ପ୍ରିୟ କଥା କହିବାକୁ ଯାଇ ମିଥ୍ୟା କୁହ ନାହିଁ ।

ଅବସରପ୍ରାୟ କଲେଇ ଅଧିକ, ଟିଳାଗଡ଼
ମୋ:୧୪୩୭୩୭୯୧୯୭୩୭

ଓଡ଼ିଆ

ଶନ୍ତିର ଚାରିଟି
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ (୩)
ବହୁତେ ଆକାନ୍ତ

ଅନ୍ତି ପେନ୍ଦେରେଲେ ଗଣନାନ୍ତି

ଥିବା ଦୁର୍ଭକ୍ଷା ଭୋଗ କଲେ । ଏସବୁ ସବେ ନିକଟରେ
ସମୀପ ହୋଇଥିବା ବିହାର ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ଓ
କିମ୍ବା ବାହେର ଉତ୍ତରିକାରେ ଏକଟେ ଆମାଜନ୍‌କ
ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମୀ ଓ ନେତା ଭୋଗରକ୍ଷା ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକୋପିତ କରି ନିକ ସପକ୍ଷରେ ନେବା
ନେବାକୁ । କୋଣ ଏହି ଶିଖାଏ । କିମ୍ବା

କେଳ ଗୋଟିଏ ସଭେ କରାଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ଶତକଢ଼ା ୫୦ ଭାଗ ବାସିଦା ସାମାଜିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ବିଷୟରେ ସାମାନ୍ୟତମ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ଘୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଶତକଢ଼ା ୪୮ ବାସିଦା ସେମାନଙ୍କ ଏମ୍ପି ୩୩ ଜଣ ବାସିଦା ସେମାନଙ୍କ ଏମ୍ବଲ୍‌ଏଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିବା କଥା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ନିଯମିତ ଭାବେ ନିଜ ମତାଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଆସୁଥିଲେ । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ କଥା ନ କହିଲେ ଭଲ । ବିଭିନ୍ନ ରାଜନୈତିକ ଦଳର ଶ୍ରୀତ ହେଲେ ସେ ସବେତନ ହେବେ ସେଥିରେ କିଛି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ନାହିଁ । ରାଜନୈତିକ ଭାବେ ଶ୍ରୀତ ହେଲେ ସେ ରାଜନୈତିକ ଭାବେ ସବେତନ ହେବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଇପାରିବ । ଆଉ ଏହି ସବେତନ ନାଗରିକମାନେ ହିଁ ଦେଶରେ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିପାରିବେ । ସେମାନେ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସୁରକ୍ଷା କବତ ସାଜି ପାରିବେ । ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଚାରିଟି ସ୍ଥାନକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିପାରିବେ । ମୋ-୭୯୭୫୦୪୭୪୮୭

ଲୋକ ମୁଦ୍ୟ ହେବା ଖବର ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଲାଣି । ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ

ପଞ୍ଚମ ଉତ୍ସାହର ଉତ୍ସାହିତ

ກຳລັງ

ଯାଦ୍ୟମ ହେବ କଣତମା କଟକାଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଚାନ୍ଦ ପାତ୍ର କା
ବନ୍ଦ ରହିଛି । କାରଣ ଧର୍ମପ୍ରାଣ ଲୋକମାନେ ଏପରି
ବିପର୍ଯ୍ୟୁଷ ସମୟରେ ଆଗପାତ୍ର ବିଚାର ନ କିର ଏକାଧିକ
ସଂଖ୍ୟାରେ ମନ୍ତ୍ରିକୁ ଯାଇ ପୂଜା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ । ଏହି
ହାରା କରେନା ସଂକ୍ରମଣ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ନିଶ୍ଚିଯ ହେବ
। ବିଶେଷକରି ଓଡ଼ିଶାରେ ସଂକ୍ରମଣ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଆଶଙ୍କା କରାଯାଏ ।
ବିଦେଶ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସଂକ୍ରମଣ ଘଟି ଅନେ

ଉଦ୍‌ବିନ୍ଧ ପରିଷ୍ଠାତରେ କଞ୍ଚ ଲୋକ ଓ ରାଜମେତା କେଉଁଛି କରକଣା ମାନ
ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲି ଦେବା ମତ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏବେ ସୁନ୍ଦା ଅନେକ ଅମିନିଆ
ନିଜର ବଦ୍ଧାୟୀ ଛାତ୍ର ନ ଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ତେବେ ମନ୍ଦିର ଖୋଲି

ପାଇଁରେ କୋଡ଼ିତ କଟକଣା ମାନିବ କିଏ ? ସରକାର ନା ଜନସାଧାରଣ ?

ପାଠକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାରକ ସ୍ଥୁମ୍ଭୁ ପତ୍ର ପାଇଁଲବାର ଠିକଣା: ସମ୍ପାଦକ, ଧରି

କେବଳ ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ପୁଣ୍ଡ, ଖରବ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ : E-mail:dharitripress@gmail.com (Use only for letters to Editor,
news & news photos) କେବଳ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ: E-mail:advt@dharitri.com
:miku11@yahoo.com (Use only for advertisements commercial queries)

ଆଯୁଷ କରିବା କଞ୍ଚକାରୀ ବ୍ୟାପାର ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ
ରାଜନୀତି ଲକ୍ଷ୍ୟବାସି ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ମତ
ଦେବା ଉଚ୍ଚିତ ହେଉନାହିଁ ।

-ମହେଶ୍ୱର ନାୟକ, ଦୋବନ୍ଧା, ଗୋଗୁଆ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା
ବି-୧୫, ରାସୁଲଗଢ଼ ଶିହ୍ରାଞ୍ଜଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦

ress@gmail.com (Use only for letters to Editor,
କରୁଣା: E-mail:advt@dharitri.com
elements commercial queries)

merical queries)

